

מ"ת 13300/16 - מדינת ישראל נגד עופר חמו

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 13300-16 מדינת ישראל נ' חמו(עוצר)
תיק חיזוני: 1865/2016

בפני כב' השופטת חגית מאק-קלמנוביץ, ס. נשיא
המבקשת מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אביעד דווין
מפרקליות מחוז ירושלים (פלילי)
נגד
עופר חמו (עוצר)
המשיב

ע"י ב"כ עו"ד עופר אשכנזי

החלטה

העובדות

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים. כתב האישום מיחס למשיב עבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות וניסיון לביצוע עבירה זו. על פי עובדות כתב האישום המשיב היה מתקשרטלפון שבבית הסוהר שבו נמצא למספר טלפונים שונים, מציג עצמו בכח כבעל חנות למוצרי חשמל ומציע לבני שיחו לרכוש מהם מוצרים. את הכספי ביקש מהם להעביר לחשבונות קントינה שלו או של אחרים. בכתב האישום מפורטים כמהetiים מקרים, כאשר לפחות בחמשה מביניהם הועברו בפועל סכומי כסף של מאות ל"ג בכל אחד.
2. המבקשת ביקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו. בנוסף ביקשה לאסור על המשיב לעשות שימוש כלשהו במכשירי תקשורת, לרבות שימוש בטלפונים ניידים וניידים, וזאת גם מתוך הכלא.
3. ב"כ המשיב הסכים לקיום של ראיות לכואלה ועילת מעצר. הוא הסכים גם למעצרו של המשיב, אשר מרצה כיום עונשי מססר בגין הרשעות קודמות. המחלוקת היחידה בין הצדדים, שלגביה נשמעו טיעונים, געה להגבלה על שימוש בטלפון.

דין והכרעה

4. באופן מהותי הטלת הגבלה על שיחות הטלפון שהמשיב מבצע נראית מוצדקת:

למשיב הרשותות רבות בעיקר בעירות רכוש, והוא ריצה ועודנו מרצה עונשי מאסר בגין. ביום 22.10.14 הורשע הנאשם בת"פ 6261-08-16 ובת"פ 2384-13-06 הורשע הנאשם בעירות רכוש שונות. בין היתר הורשע הנאשם בשיטה אישומית בהם בהיותו עצור התקשר למטלונים, מסר להם כי זכו בהגלה במוצרים חשמל וביקש מהם למסור לו מספר כרטיס אשראי כדי לחיבם בדמי משלו. על בסיס הפרטים שקיבל ביצע הנאשם עסקאות וקיבל סכומי כסף שהופקו בחשבון הקנטינה שלו. הנאשם נדון בתיק זה לארבע וחצי שנות מאסר בפועל.

לאחרונה הורשע המשיב גם בת"פ 62543-03-15 במהלך עבירות שעיקרן קבלת דבר מרמה ושימוש בכרטיסי חיוב. בגין הדין שנייתן ביום 16.12.15 נדון הנאשם לשש שנות מאסר בפועל ועונשים נוספים. כב' השופט מינטקביץ אשר דן בתיק הוסיף בסומו הערה כדלהלן: "**לתשומת לב שב"ס כי הנאשם עבר שירות עבירות רכוש תוך כדי ריצוי עונש מאסר, באמצעות הטלפון. יש לקוות כי הלקח הופק וכי שב"ס ישכיל בעתיד למנוע מהנאשם להמשיך ולפגוע במצבו בזמן מאסרו.**".

5. על אף עונשי המאסר שהוטלו עליו, החרים בחומרתם כשמדובר בעבירות מרמה מסווג זה, המשיב המשיך וביצע את העבירות נשוא התיק שבפני. חלק גדול מהעבירות בתיק הנוכחי בוצעו לאחר שנייתן גזר הדין בתיק האחוריון הנ"ל, כך שברור שהנאשם לא שינה את דרכיו ושב לסоро. ברור, איפוא, שהטלת מגבלות על שיחות טלפון שהנאשם מבצע היא מוצדקת ואף חיונית להגנה על הציבור. השאלה המצריכה הכרעה היא האם ניתן להטיל מגבלה כזו במסגרת ההליך שבפני.

6. הסמכות להורות על מעצר לאחר הגשת כתב אישום ועל שחרור בערובה של חשוד מוסדרת בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: החוק; חוק המעצרים).

סעיף 21 (א) לחוק המעצרים קובע:

21(א) הוגש כתב אישום, רשאי בית המשפט שבסנוו הוגש כתב האישום למצוות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים, ובכל זאת על מעצרו בפיקוח אלקטרוני, אם נתקיים אחד מלה:

....

סעיף 48 לחוק מורה:

48 (א) שחרור בערובה הוא על תנאי שהמשוחרר יתיעצב לחקירה, לדין במשפטו או בערעור, או לנשיאות עונשו, בכל מועד שיידרש, וכן **שים נטע מלשבש הליכי משפט**; בית המשפט רשאי להוסיף

תנאים, לפרק זמן שיקבע, ככל שימצא לנכון, לרבות:

- (1) חובה הודעה על כל שינוי במעמד המגורים ובמקום העבודה;
- (2) איסור יציאה מן הארץ והפקדת הדרכון;
- (3) איסור כניסה לאזרה, לישוב או למקום בארץ, שיקבע;
- (4) איסור לקיים קשר או להיפגש עם מי שיקבע;
- (5) חובת מגורים או הימצאות באזורה, בישוב או במקום בארץ, שיקבע;
- (6) חובה להימצא בפיקוחו של קצין מבחן, לאחר קבלת תסקير מעצר; משך הפיקוח לא עולה על ששה חודשים, אך בית המשפט רשאי להאריכו לתקופות שלא ילו על ששה חודשים כל אחת;
- (7) חובה לקבל טיפול למשתמשים בסמים, ובלבד שהטיפול אושר על ידי קצין מבחן;
  - (7א) לעניין נאשם שהועמד לדין לפי סעיף 21א לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991, או נאשם שחל עליו סעיף 28א(ד) לאותו חוק והוא הועמד לדין לפי סעיף 21 לאותו חוק - חובה להתייצב לבדיקה פסיכיאטרית, או אם הנאשם הסכים לכך - לקבל טיפול במקום שיקבע הפסיכיאטר המחויז;
  - (8) חובה להתייצב בתחנת משטרה במועדים שיקבע;
  - (9) איסור יציאה ממוקם מגורים ממשך כל היממה או בחלוקת ממנה;
- (10) איסור המשך עיסוק הקשור בעבירה, כאשר מתקיימים יסוד סביר לחשש שהמשך העיסוק מהוועה סכנה לבטחון הציבור, או עלול להקל על ביצוע עבירה דומה;
- (11) למלא אחר צו הגנה על פי החוק למניעת אלימות במשפחה, תשנ"א-1991;
- (12) הפקת כלי הנשק שברשותו בתחנת המשטרה - לעניין חשוד בעבירות אלימות, כן רשאי בית המשפט, על בסיס תסקיר מעצר כאמור בסעיף 21א, ובהתאם החשוד או הנאשם לה坦נות את שחרורו בביצוע בדיקה רפואית או בקבלת טיפול רפואי או טיפול מקטוציאי אחר, או להורות כי הטיפול יהיה במסגרת פיקוח קצין מבחן כאמור בפסקה (6).

7. המאשימה מבשת את בקשתה על פסק הדין שניית לאחרונה בבש"פ 3323/16, דימיטרי בורובייך נ' מדינת ישראל. המערער שם שוחרר בתנאים לאחר הגשת כתוב אישום. תנאי השחרור כללו הגבלות על צריכת אלכוהול. המבקש העלה את שאלת סמכותו של בית המשפט לקבוע תנאי שחרור שאינם נוגעים

לעילת המסוכנות או לאחת התכליות המפורטות בסעיף 48 לחוק.

.8. בהחלטת כב' השופט עמית נדחתה טענת המבוקש. נקבע כי סעיף 48 לחוק המעצרים קובע "רשימה פתוחה" של איסורים ומגבלות, אותן רשאי בית המשפט להטיל על משוחרר בערובה. מגבלות אלו נועדו להבטיח מטרות שונות, כגון הפגת המסוכנות הנש��פת מן הנאשם, מניעת הימלטות מהדין, חשש להשפעה על עדים, כאשר חלק מהחלופות משרתו מספר תכליות במקביל (סעיף 4 להחלטה). עם זאת, במקביל לאפשרות לשחרור בתנאים לחלופות אלו המפורטות בחוק, עומדת האפשרות להוספה תנאי שחרור נוספים, הנדרשים על פי העניין. במקרה לאפשרות זו קבע כב' השופט עמית, בסעיף 6 להחלטה הנ"ל, כי

"בגדי סעיף 48(א) נדרש בית המשפט ל'תפירה ידנית' של החלטת המעצר למידותיו של הנאשם העומד לפניו, ויהיה זה אך ראוי כי בית המשפט יגלה יצירתיות. כפי שכבר ציינתי בעניין קודם, 'החיצים אינם בצד עזיר ולבן וכל מקרה יש לבחון לגופו. כל נאשם הוא עולם בפני עצמו, כל נאשם ונסיבותו האישיות, כל נאשם על השלכות המעצר לגביו, וכל עבירה ונסיבותה, ולבית המשפט מרוח תמרון בין המעשה לבין העושה' (בש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סoiseה פ"ד סד(3) 101 פס' 10 (21.3.2011)). כך למשל, מקום בו מייחסות לנאשם ביצוען של עבירות חמורות באמצעות תוכנת מחשב, רשאי בית המשפט להורות על ניטוקו של הנאשם מכל מגע עם מחשב ואמצעי מיחשוב, על מנת להפחית מן המסוכנות הנש��פת מן הנאשם, ובכך לאפשר את שחרורו ממעצר (ראה בש"פ 505/05 זלוטובסקי נ' מדינת ישראל (4.9.2005)). מובן כי יצירתיות זו רואה כל עוד יש בה כדי להביא לפגיעה פחותה בזכותו של הנאשם".

.9. בבקשת שבפני מבקשת המדינה להרחיב את תחולתה של החלטה זו וללמוד על סמכות לקבוע תנאי שחרור שונים גם כshedobor במעצר עד תום ההליכים ללא שחרור בתנאים. אני סבורה כי מקרה אחד אינו דומה לשנהו וכי לא ניתן להסיק מן ההחלטה הנה בשחרור על פי סעיף 48 לחוק המעצרים על קיומה של סמכות דומה כshedobor במעצר לפי סעיף 21(א) לחוק. שכן בסעיף 48 קיימת בחוק עצמו הרחבה בלתי מוגבלת של סמכות בית המשפט, אשר "רשאלholesif תנאים, פרק זמן שיקבע, ככל שימצא לנכון, לרבות...". ההחלטה בעניין בורוביק לא הרחיבה את הסמכות המקנית בחוק לבית המשפט, אלא קבעה כי סמכות זו היא אכן רחבה כפי שעולה מנוסח הסעיף, ואין לקרווא לתוכה הגבלות הנוגעות להוראות אחרות של החוק. אולם הבקשת שבפני איננה בקשה לשחרור בתנאים לפי סעיף 48 לחוק המעצרים, כי אם בקשה למעצר לפי סעיף 21(א) לחוק זה. סעיף 21(א) מקנה לבית המשפט הדן בבקשת מעצר רשאי להחליט גם על שחרור בתנאים, ובמקרה זה מסור לו שיקול הדעת בקביעת תנאי השחרור. אולם כל עוד הוא מצוי בתחום המעצר ממש, אין החוק מקנה לבית המשפט סמכות לקבוע תנאים מגבלים נוספת על המעצר.

.10. מסקנה זו עולה בקנה אחד עם אופיים של הליך המעצר והשחרור: השחרור בתנאים מהווה מצב

ביניהם בין מעצר לבין שחרור מלא, ועל בית המשפט לקבוע תנאי שחרור שיצמצמו את המ██ונות הנשכפת מהמשוחרר וישגו את המטרות שלשם נדרש ההליך. אולם כאשר מדובר במעצר ממש, כל מעשו והתנהלותו של העצור נתונים לשוליטה של המדינה. בידי רשות המדינה הסמכות והאפשרות לשנות כמעט על כל פן עשוי בחיו של העצור, ובין היתר להגביל את המקומות אליהם הוא מגיע, האנשים עימם הוא יוצר קשר, וכך את האפשרות לנוהל שיחות טלפון. ניתן, איפוא, למצאו היגיון בכך שבמצב בו נתנות סמכויות כה רבות לרשות המדינה, המחוקק לא נמצא להעניק לבית המשפט סמכות להטיל הגבלות נוספות.

11. אני דוחה, איפוא, את הבקשה להטיל על המשיב הגבלה על שיחות טלפון במסגרת ההחלטה על מעצרו. הגבלה כזאת נדרשת, אמנם, אולם ביצועה ראוי שיהיה על ידי הגוף המוסמך לכך.

עם זאת, על מנת לאפשר היררכות לכך אני משאה את כניסה החלטה זו לתוקף עד יום 7.7.16. עד מועד זה תعمוד בתקפה ההגבלה הזמנית שחלה עד עתה על שיחות הטלפון של המשיב.

ניתנה היום, כ"ד סיון תשע"ו, 30יוני 2016, בהעדר הצדדים.

המציאות תשלח החלטה זו לצדים ולשב"ס.